

IACOBI

CEPORINI COMPENDIUM

Grammaticæ Græcæ.

LITERAE græcæ sunt α α. β β. γ γ. δ δ. ε ε. ζ ζ. η η. θ θ. ι ι. κ κ. λ λ. μ μ. ν ν. ξ ξ. ο ο. π π. ρ ρ. σ σ. τ τ. υ υ. φ φ. χ χ. ψ ψ. ω ω.

Vocales longæ, η ω. Breues, ε ο. Nunc Vocales

longæ nunc breues. α. ι. υ. Mutabiles, α. ε. ο. σ α.

ε. in κ quidē transeunt, ο uero in ω.

Diphthongi proprie, αυ. ει. ου. Impro
prie, α. η. ω. ηυ. υι. puncto subtus, signante.

Consonantes mutabiles, muta σ sibi inuicem op-
positæ, tenues, κ. τ. media, γ. β. δ. densæ, χ. φ. tes.

θ. Immutabiles σ liquidæ, λ. μ. ρ. p. Duplices, ζ.

ξ. ψ. quarum ζ ex σσ uel σδ, ξ ex κσ γσ uel χσ, ψ ex
prima ρη πσ βο uel φσ analogice conficiuntur.

Accentus acutus grauis circūflexus. Acutus locū
habet in ultima, penultima, σ antepenultima syllaba.

θεός. λόγος. άνθρωπος. Circūflexus in ultima σ pe
nultima tantū, πλακός. δώμα. Grauis in omnibus δε τοῖσ
syllabis intelligitur, quibus nec acutus insidet neq; cir
cūflexus, ut in πῆριποιόμεθα πῆριποιεῖται οἷς syllabæ mæ sylla
grauantur, præter ού σ εἶ. nunq̄ uero pingitur, nisi bæ aduētī
acutus finalis, propter consequentiā alterius dictionis tiæ sunt.
uertatur in grauem, ut θεός ἡμῶν. Omnis autē acu

eus finalis in sermonis contextu uertitur in grauem, prater τις interrogatiuum. Item dictiones secundum uariam susceptione accentuum, uarijs nominibus insig- niuntur hoc modo.

- θεός. οξύτονον.
- λόγος. προξύτονον καὶ βδύτονον.
- ἄνθρωπος. προ προξύτονον καὶ βδύτονον.
- πλακῶς. προπρωξώμενον.
- δῶμα. προπροπρωξώμενον καὶ βδύτονον

regula de pro
Canonis
genera-
les de ac-
centibus.
ultima syllaba
existente longa,
accentus nequit esse
in antepenultima,
sed in penultimam
transfertur
ἄν-
θρωπος ἄνθρώπου.
Excipiuntur Attica,
ut μενέλεως
πόλεως.
Circūflexus super
solam natura longam
re-
fidet, acutus uero uel
grauis super quālibet.
Accentus
ex regulis specialibus
(de quibus infra) super
penulti-
mam longam cadens,
breui existente ultima,
erit cir-
cūflexus, εἰδός, longa
uero, acutus, ἦρας.
Item et ob-
diphthongi cum finiunt
dictiones, pro breuibus
ha-
bentur, λέγεται, μῶσαι,
ἄνθρωποι, οἶκοι.
preser-
tim in optatiuis et
aduerbijs γηθήσαι
gausum fuisse,
οἶκοι domi.
πάλαι tamen
προπάλαι et corripunt.
Ex acuto et graui
in cōtra-
ctiōe fit circūflexus,
νόος νόος, ποιέομεν
ποιέομεν.

Ultima syllaba existente longa, accentus nequit esse in antepenultima, sed in penultimam transfertur ἄν- θρωπος ἄνθρώπου. Excipiuntur Attica, ut μενέλεως πόλεως. Circūflexus super solam natura longam re- fidet, acutus uero uel grauis super quālibet. Accentus ex regulis specialibus (de quibus infra) super penulti- mam longam cadens, breui existente ultima, erit cir- cumflexus, εἰδός, longa uero, acutus, ἦρας. Item et ob- diphthongi cum finiunt dictiones, pro breuibus ha- bentur, λέγεται, μῶσαι, ἄνθρωποι, οἶκοι. preser- tim in optatiuis et aduerbijs γηθήσαι gausum fuisse, οἶκοι domi. πάλαι tamen προπάλαι et corripunt. Ex acuto et graui in cōtra- ctiōe fit circūflexus, νόος νόος, ποιέομεν ποιέομεν.

De con- tractiōe.

Fit autē contractio, quādo duae uocales sine media cōsonante cōcurrunt, et prior breuis est. Nam priore existente longa, nulla fieri potest contractio cōmunis.

Βασιλεύς: nisi rarissime apud poetas, ἦρας ἦρας, quia prior longa est uō fit ἦρας

ultima syllaba
existente longa,
accentus nequit esse
in antepenultima,
sed in penultimam
transfertur
ἄν-
θρωπος ἄνθρώπου.
Excipiuntur Attica,
ut μενέλεως
πόλεως.
Circūflexus super
solam natura longam
re-
fidet, acutus uero uel
grauis super quālibet.
Accentus
ex regulis specialibus
(de quibus infra) super
penulti-
mam longam cadens,
breui existente ultima,
erit cir-
cūflexus, εἰδός, longa
uero, acutus, ἦρας.
Item et ob-
diphthongi cum finiunt
dictiones, pro breuibus
ha-
bentur, λέγεται, μῶσαι,
ἄνθρωποι, οἶκοι.
preser-
tim in optatiuis et
aduerbijs γηθήσαι
gausum fuisse,
οἶκοι domi.
πάλαι tamen
προπάλαι et corripunt.
Ex acuto et graui
in cōtra-
ctiōe fit circūflexus,
νόος νόος, ποιέομεν
ποιέομεν.

DE SPIRITIBVS.

ῥίιες ῥίιες.

Contrahuntur itaque.

αα εε in α. αι' in α. ωω οα in ω.

Formae
cōtractio
onum

εα εε in singulari & duali ^{si cōtractio} nominum in κ. in plurali masculinorum in ει, neutrorum in κ. εε alibi semper in ει. ει in ει. εο οε οο in ου. οι in οι

ια ιε ιι in ι. υα υε in υ. Et longa uocali sequente uel diphthōgo, in eandē prior occulitur in nominibus quidem, ut ἀληθέωρ ἀληθῶρ, ἀληθέοιρ ἀληθοῖρ. In uerbis uero non raro fallit, ut suo loco uidebitur.

Omnis
cōtractio
parit syl-
labā lon-
gam

Spiritus qui supersident cuilibet uocali initiali uel consonanti ζ, tenuis 'densus', Et υ ρ quidem capitales semper denso, reliquae uero uocales nunc tenui nunc denso spiritu signantur, quod usu quāam praecipis facilius addiscitur. Etiā ζ in medio dictionis cum geminatur, primum tenui, secundum denso spiritu signari consuevit, ἐπίρρημα. Densum spiritum Latini per signum h exprimunt, ἦρωρ heros, uel consonantem s ὑπέρ super. ῥς sus, ἔρπω serpo, ἔξ sex. rarius per u consonantem, ἑσπέρα uespera.

Spiritus

Aeoles
densum
ignorant

ignō. p. a. p. h. u. a. ab. s. an. u. l. i. s.

Apostrophus, tenuis spiraculi figurā habens, insidet literae finali, & nota est alicuius uocalis uel diphthongi in calce reuulsa, ἀπό, ἀπ'. Per apostrophum decidunt α. ε. ι. ο. αι. οι. breues, proxime uocali sequente, αἴαυτα, αἴαυτ' ἐπληξε. λέγετε, λέγετ' ἄνδρες. λέγιντο. λέγιντ' ἄρ. αἴαυτι, αἴαυτ' ἔδωκε. βόλομαι, βόλομ' ἐγώ. σοι, κ' ἔγώ.

insidet
Apostro-
phus

Etiā consonans tenuis ante apostrophum uertitur

Α ζ in se

in sua densam, uocali densa sequente, ἀπ', ἀφ' ἡμῶν, κατὰ, καδ' ἡμῶν. καὶ χ' ὡς. Idem fit in cōpositione, ἐπὶ ἡμέρα, ἐφ' ἡμέρας. κατὰ ὄρω, καδορώ. κακ' ἡμέρα, κακ' ἡμέρας. Insuper si duæ dictiões per crasin fuerint commixtæ, signatur crasis apostropho, τὸ ὄνομα, τοῦ ὀνομα, τὸ ἐναντίον, τοῦ ἐναντίον. Τὰ ἀγαθὰ, τὰ ἀγαθὰ. τὸ ἰμάτιον. τοῦ ἰματίου.

is est in dictione uocali, uocali in cōpositione aut abe aut.

Partes orationis Partes orationis sunt, articulus, nomē, uerbū, participiū, pronomē, aduerbiū, præpositio, coniunctio.

Numerus Numerus diuiditur in singularem de uno, dualem de duobus, pluralē de duobus pluribusue loquentem.

Casus quid est in dictione

Casus Casus sunt, nominatiuus, genitiuus, datiuus, accusatiuus & uocatiuus. Ablatiuo, cuius usum complent ceteri obliqui, Græci deficiunt.

Canones flectendi uniuersalis. Dualis numeri, nominatiuus, accusatiuus, & uocatiuus similes sunt: etiā genitiuus & datiuus: itē nominatiuus & uocatiuus plurales. Genitiuus pluralis finit in ωρ. Nominatiuus accusatiuus & uocatiuus neutri generi similes sunt in omni numero, & pluraliter finiunt in α. Item genitiuus & datiuus adiectiuū neutri generis, singularis ac pluralis numeri, & dualis numerus in totum, similes sunt suis masculinis.

DE ARTICVLO CAP. I.

quid admodum in dictione utrumque quodammodo na ea solum de raris sint talia in dictione utrumque si dictione utrumque. Ita dictione utrumque quodammodo utrumque sicut utrumque autem apud Latinos plus de potestate et utrumque utrumque quodammodo et utrumque utrumque utrumque ad utrumque non utrumque ad utrumque singulari dictione omnia dictione utrumque apud utrumque

ARTICVLI diuiduntur in præpositiuos & subiunctiuos, carent uocatiuis, & flectuntur sic.

Præpositiuū masculini singulares, no

minis

*poetice frequenter pro
adverbialiter*

ὁ δὲ, uel poetice τοὶ μὲν, τοὶ δὲ, hi quidem, illi
uero. Et adverbialiter τὰ μὲν, τὰ δὲ, uel τῆ μὲν,
τῆ δὲ, partim quidem, partim uero. Quandoque poetis
interrogatiua, infinita uel aduerbia sunt, τῷ cui, ali-
cui, τὸ δὲ quapropter. Subiunctiui nominum suorum
precedentium relativi sunt, ἔγε uel τις sibi subue-
ctunt ὅσγε ὅστις qui. Quandoque prepositiui postpo-
siti idem poetis quod subiunctiui significant Βίος τῆ
γαῖα φέρε, pro ὄμ. Etiam ὅς pro οὗτος, ὅ pro οὗ-
τος uel τὸτο, ἢ pro αὐτή, αἱ pro αὐτά, οἱ pro οὗ-
τοι poetica sunt.

DE NOMINE CAP. II.

ECLINATIONES nominū sunt
quatuor, tres priores aequesyllabae et
crescens ultima.

Prima no-
minū de-
clinatio

PRIMA masculinorum in ας est,
ὁ ἀνείας, et masculinorum uel communium in ης,
ὁ ἔνσῃς, ὁ ἠλκῆς. Ea flectis in duali et plurali, si-
cut articulum foemininum, in singulari uero genitiuū
in ου, datiuum in uocalem finalem recti subscripto ι,
accusatiuū in uocalē recti cū μ, quod cōmune est tri-
bus declinatiōibus prioribus, uocatiuū in uocalē recti,

*in i. Haec opor-
tuit scribi
sub i. uocalē
siue uocalē
q̄ uidet in
m. q̄b̄ substituitur.*

Attice uero semper uocatiuus nominatiuo similis est.

Paradig-
mata

ὁ ἀνείας, τὸ ἀνείδ, τῷ ἀνεία, τὸμ ἀνείαμ,
ῶ ἀνεία. τῷ ῶ ἀνεία, τοῖμ ἀνείαμ, οἱ ῶ ἀνείαε
τῶμ ἀνείωμ, τοῖς ἀνείαις, τοῦς ἀνείας,
ὁ ἔνσῃς, τὸ ἔνσῃ, τῷ ἔνσῃ, τὸμ ἔνσῃμ, ῶ
ἔνσῃ

*imitati et aliis
simi uocalē
fluens
uocalē*

Χίση, τῷ ᾧ Χίσα, τοῖμ Χύσαιμ, οἱ ᾧ Χύσαι, τῶν Χυσῶρ, τοῖς Χύσαις, τοῦς Χύσαις.

Mutuo rbiq
α.

Dorice ὁ Χίσαξ, τὸ Χίσα, τῷ Χίσα, uel τῷ Χίσα (Nam i subscribendum ^{et uel b} Dores negligunt) τὸμ Χύσαιμ, τῶμ Χύσαιμ. Ionice, ὁ αἰνεῖς, τὸ αἰνεῖω uel αἰνειω poetice, τῷ αἰνεῖν, ὁμ αἰνεῖν uel αἰνεῖν, τῶμ αἰνεῖω, τοῖς αἰνεῖς αἰνεῖσι uel αἰνεῖσι. Aeolice τὸ αἰνεῖω, τῶμ αἰνεῖω. Etia plu- ra in ας flectuntur Dorice abiectione σ in cōmuni lin- gua ut ὁ Χυσολωζᾶς, τὸ Χυσολωζᾶ, ὁ θωμᾶς, τὸ θωμᾶ, ὁ λκᾶς, τὸ λκᾶ, ὁ κηφᾶς, τὸ κηφᾶ.

mutuo rbiq
α.
figu
by
ois
is
off
i per
id
mo
to
et

Variat dē
alectici
Dores n
uertūt in
α. Iones
α m n
Memineris hinc
α m n

Item nomina in τῆς uocatiuū in α breuem finiunt ὁ μκτιέτης ᾧ μκτιέτα, ὁ ἰππότης ᾧ ἰππότα, sic in πῆς poetica, ὁ κυνῶπης ᾧ κυνῶπα, ὁ εὐζυόπης ᾧ εὐζύοπα. Et gentilia ὁ σκύθης ᾧ σκύθα. Item cōρο- sita à uerbis μετῶ τωλῶ τξίβω, ὁ γεωμέτης ᾧ γεωμέτα, ὁ βιβλιοπώλης ᾧ βιβλιοπῶλα, ὁ παιδοξίβης ᾧ παιδοξίβα. Saepe etiā uocatiuus pro no-

Notio de
uocatiuo
singulari.
De hinc rōibz
in hanc uocatiuū
Notio de
uocatiuo
singulari.

SECUNDA fœmininorum est in ᾱ uel η, quæ Secunda flectes in uniuersum sicut articulum fœmininū, facta declinatio saltem accusatiuo singulari in uocalem recti cum ρ, Et uocatiuo nominatiuo simili.

ἡ ᾧ μῶσα, τῆς μῶσες, τῆ μῶση, τῆμ μῶσαιμ. Paradig-
τᾶ ᾧ μῶσα. ταῖμ μῶσαιμ. αἱ ᾧ μῶσαι. τῶμ μῶ-
σῶρ. ταῖς μῶσαις. τᾶς μῶσαις.

Paradig-
mata

Α Ϛ Η Ω

ἢ ὦ τιμή. τῆς τιμῆς. τῆ τιμῆ. τῆρ τιμήν. τῶ
 ὦ τιμά. τῶρ τιμῶν. αἰ ὦ τιμαί. τῶν τιμῶν.
 ταῖς τιμαῖς. τᾶς τιμάς.

Notio de
 accētibus

In declinationibus ⁱⁿ ~~aeque~~ syllabis accentu ultimam
 incidente, in genitiuis σ datiuis circumflexus est, in
 alijs casibus acutus. Item genitiuus pluralis substanti-
 uorum primae σ secundae declinationis, ultimam cir-
 cumflectit, praeter ὁ χλόνης τῶν χλόων, ὁ χήσης
 τῶν χήσων, ἢ ἀφύα τῶν ἀφύων.

Variant
 dialectici.

Dores uertunt η in α etiam in articulis. ἄ τιμά
 τᾶς τιμάς. τᾶ τιμά. τᾶρ τιμάρ. in genitiuo plu-
 rali τᾶρ τιμάρ. Iones τῶν uel τέων μύσέων.
 ταῖς τῆς ταῖσι uel τῆσι μύσης μύσαισι uel μύ-
 σῆσι. Aeoles τῶν uel τάων μύσάων.

Notio de
 gto σ da
 tiuo singu
 lari.

Nomina in α purū, $\delta\alpha$, $\theta\alpha$, uel $\rho\alpha$, in genitiuo σ
 datiuo singulari α seruant, ἡ ἰσορία, τῆς ἰσορίας, τῆ
 ἰσορία. ἢ λήδ'α, τῆς λήδ'ας, τῆ λήδ'α. ἢ κισαίδα,
 τῆς κισαίδας. ἢ ἦρα τῆς ἦρας. Ionice tamen ἡ ἰσο-
 ρίη τῆς ἰσορίης τῆ ἰσορίη ἢ ἦρη τῆς ἦρης. Quedam
 etiā in α purū cōtrahūtur, ut ἡ ναυσικάα ναυσικά,
 τῆς ναυσικάας ναυσικάς, τῆ ναυσικάα ναυσικά.

Tertia de
 clinatio

TERTIA masculinorū σ foeminorū in $o\epsilon$
 est, ὁ λαός, ἢ ὁδ'ός, ea flectis sicut articulum mascu-
 linum, uocatiuo formato in ϵ . Et neutrorum in $o\rho$, τὸ
 ξύλον, quae flectis instar articuli neutri.

Paradig-
 mata

ὁ λαός. τὸ λαός, τῶ λαώ. τὸν λαόν. ὦ λαέ uel
 λαός Attice. τὸ ὦ λαώ, τοῖν λαοῖν, οἱ ὦ λαοί,
 τῶν

τῶν λαῶν, τοῖς λαοῖς, τοῦς λαός. ἢ ὁ δ' ὄς, τῆς ὄσ' ὄ, τῆ ὄσ' ὄ. τὸ ξύλον. τῷ ξύλῳ, τὰ ξύλα. Ὑς.

Ionice τῷ τοῖο λαοῖο, τοῖμ τοῖ' ἰμ λαοῖ' ἰμ, τοῖς τοῖσι λαοῖσι. *Dorice et Attice* migrat o in ω, abiecto u, si occurrat, quia cum ω non coit in diphthongum, s uero subscripto, uel etiam *Dorice* neglecto σ penultima longa correpta, quia ultima breuis producitur, ὄναός νεώς, ὄλαός λεώς, τὸ εὔγαλον εὔγεωμ. sic igitur flectis λαός *Attice*, ὄ ὦ λεώς τῷ λεῶ, sicut τῷ ἀπολλῶ, uel τῷ λεῶο *poetice*. τῷ λεῶ. τὸμ λεῶν (uel λεῶ sine μ apud antiquiores Atticos, sicut τὸμ λαγῶ, τῆμ κῶ, τῆμ κέω) τῷ λεῶ, τοῖμ λεῶν, οἱ ὦ λεῶ, τῶν λεῶν, τοῖς λεῶς, τοῦς λεῶς. sic ἢ ἄλω τῆς ἄλω τῆ ἄλω. τὸ εὔγεωμ τῷ εὔγεω τῶ εὔγεω, in plurali τὰ εὔγεω, non εὔγεα.

Variant dialectici
Confirmat qui dicit
parlinatione qd qd
flectit qd uerba
in no dicit. aian
eo ignou. ad. st.
kata uerba obrem
is tacum fit quo
Quidam qd qd o
pat' ω. t
bi m j dō
cū acuto: in aliquo
σ λεῶ
bat' ὄσ
illa semina
no. Si u
vocalis t
subscribi
si fuerit qd
et fit diphthong' ἰπ
pua si uno fuerit
u, oio u. et uat.

Pauca in os huius ordinis, ut ἡ κόπρος νῆφος νόσος *scæminina sunt, innumera uero masculina. Et heteroclyta quedã, ὁ δ' ἴφρος τὰ δ' ἴφρα, ἢ τὰ ῥταρος τὰ τὰ ῥταρα. At in os neutra quarta declinat. sunt.*

Quedam in os parum cōtrahuntur, ὁ νόος νῆς. τὸ νόος νῆ. τῶ νόω νῆ. τὸμ νοομ νῆμ, sic ἄλκίνοος ἀντίνοος, ἄλκίνος ἀντίνος. Ὑς.

QVARTA nomina crescentis omnium generum complectitur.

Quarta declinat.
Ὑς m os
m t. απσ
in a uel m
p' m' s' s' s' u
p'ro dualis m ε. d m
oit. p' t' s' m es g' t' s'
m cop dis m os απσ
m as uis filis mō.

ὄ ὦ ἥρω. τῷ ἥρω. τῶ ἥρωι. τὸμ ἥρω. τῶ ἥρωε. τοῖμ ἥρωιμ. οἱ ὦ ἥρωε. τῶ ἥρω. τοῖς ἥρωσι. τοῦς ἥρωε.

*Terminatio apud Lucianum frequenter
in appositione, & synchresin.*

ἢ ὦ **ΕΙΛΟΤΗΣ**, τῆς **ΕΙΛΟΤΗΤΟΣ**, τῆ **ΕΙΛΟΤΗΤΙ**.
τῆν **ΕΙΛΟΤΗΤΑ**. τὰ ὦ **ΕΙΛΟΤΗΤΕ**. ταῦν **ΕΙΛΟΤΗ**
ΤΟΙΡ. αἱ ὦ **ΕΙΛΟΤΗΤΕΣ**. τῶν **ΕΙΛΟΤΗΤΩΝ**. ταῖς **ΕΙ**
ΛΟΤΗΣΙ. τὰς **ΕΙΛΟΤΗΤΑΣ**.

τὸ ὦ **ΒΗΜΑ**. τῶν **ΒΗΜΑΤΟΣ**. τῷ **ΒΗΜΑΤΙ**. τῷ ὦ
ΒΗΜΑΤΕ. τοῖν **ΒΗΜΑΤΟΙΡ**. τὰ **ΒΗΜΑΤΑ**. τῶν **ΒΗΜΑ**
ΤΩΝ. τοῖς **ΒΗΜΑΣΙ**. *Sic ultima syllaba genitiui
os est, datiuu i. C. Penultima autem uaria secundum
uarias terminationes sequentes.*

*Terminatio
ma
sculina et
foeminina*

Masculina in as ^{πρὸς ἕξτονα} **ΠΡΟΞΥΤΟΝΑ** *flectuntur per αντος*
ὁ θόας τῶ **θόαντος** (uel Dorice apud poetas **ὁ θόας**
τῶ **θόαν**) *praeter ὁ μέλας τάλας λάαας, τῶ μέλα*
νος **τάλανος** **λάαος**, *contracte* **λάους**, **ὁ μέγας**
τῶ μεγάλος *heteroclytum. Est quando Aeoles per*
auchesi rectis i addunt, ὁ θόας μέλας τάλας.
Foeminina ἀξύτονα sunt, C flectuntur per ἄδος, ἡ
λάμπας τῆς **λαμπάδος**.

ης

Substantiua per κτος, ὁ πένκς κηής, τῶ πένκ
τος **κητός**. **κητί**. **κηῆτα**. **κηῆτε**. **κητοῖρ**. **κηῆτες**.

*Notio de
accētibus.*

κητῶν. **κησί**. **κηῆτας**. *Genitiui C datiuu bissyl*
labi quartae flectionis ultimā semper accentuant, ex
ceptis participijs, ὁ ὦν τῶ ὄντος τῷ ὄντι. Item gen
τιuis **τῶν παίδων** **ξύων** **φώτων** **θώων** **δάδων**
πάντων **τοῖς παῖσι**. *Dorice tamen παίδων πα*
τῶν ξύων. *Adiectiua, uel propria composita fle*
ctuntur per εος, C contrahuntur hoc modo, ὁ ἄλκ
θῆς **ἀρισοφάνης**, τῶ **ἀλκθέος** **ἀρισοφάνεος**, **ἀλκ**
θῆς

ἄξις ἀξισοφάνης. τῷ ἀληθεί ἀληθῆ. τὸν ἀληθέα
 ἀληθῆ (recto in ης purum terminante, Accusatiuus
 tam in α quam η contrahitur, ὁ εὐφυῆς τὸν εὐφυέα
 εὐφυῆ uel εὐφυα) τῷ ἀληθέε ἀληθῆ. τοῖν ἀληθείον
 ἀληθοῖν. Ὑc. Attici quoq; hæc propria in ης sub pri
 ma declinat. flectūt, ὁ ἀξισοφάνης. τῷ ἀξισοφάνη.
 ὡ ἀξισοφάνη. οἱ ἀξισοφάναι. τοῦς ἀξισοφάνας.

ης per idios uel ios, ὁ πάξις τῷ πάξιδος uel πάξιος

ξιος. Quaedā per ios flexa uariant dialectis, Ὑ in-

signatis casibus contrahūtur, ὁ ὄξιος τῷ ὄξιος con-

muniter, ὄφειος Ionice. τῷ ὄφει ὄφει, ὄφει ὄφει, οἱ ὄφει

ὄφειος ὄφειος, ὄφειος ὄφειος. τοῦς ὄφειος ὄφειος, ὄφειος

ὄφειος. sic ἡ πόλις, τῆς πόλιος πόλιος πόλιος

ὄφειος πόλιος τῆς πόλιος. Ὑc. Attice τῷ ὄφειος τῆς

πόλιος. τοῖν ὄφειος πόλιος, τῶν ὄφειος πόλιος

πόλιος. Item ὁ οἶος οἶος. τῷ οἶος οἶος. οἱ οἶος οἶος,

οἶος uel οἶος.

ὁ ἡ ὄξιος, τῷ ὄξιος uel ὄξιος. τῷ ὄξιος Do

rice passim οἱ ὄξιος ὄξιος ὄξιος. ὁ ἡ πάξις τῷ πάξι

δος contracte πάξις πάξις. ἡ χάξις τῆς χάξιδος

χάξιτος uel χάξιτος. ἡ δαίξις τῆς δαίξιδος τῆς δαίξις

δαίξις per apocopen τῆς δαίξις.

ης plurisyllaba per εντος, ὁ χαξίης πλακείης

σιμόης, τῷ χαξίεντος πλακείεντος σιμόεντος,

uel contracte abiecto, Ὑ οε constrictis in ου, ὁ πλα

κῆς σιμῆς, πλακῆντος σιμῆντος. Ὑc. Monosylla

laba per ενος, ὁ κτείης εἶης, τῷ κτενός ενός. preter

ἡ κλείης

Sic φθοίης
φθοίης.

ἡ κλεις, τῆς κλειδός, τῆρ κλειδία, uel κλειρ, αἱ κλειδίες uel κλεις.

υς υς adiectiua per εος, substantiua per υος, ὁ ἡδύς βότρυς. τῶ ἡδέος βότρυος. τῷ ἡδέϊ ἡδέϊ. οἱ ἡδέες βότρυες ἡδέες βότρυς. praeter ὁ ἔπκλυς νεκάλυς, τῶ ἐπήλυδος νεκάλυδος. Et ὁ πέλκεκς πῆχυς πρέσβυς, τῶ πέλκεκως πῆχεως πρέσβεως, quae Attica sunt. Item ἡ χλαμύς κόρυς, τῆς χλαμύς

ους μύδος κόρυθος, ους per αουσ, ὁ ἡ βός, τῶ βόος, οἱ βόες βός, τῶ βόας βός (non βῶς, quia accusatiuus pluralis huius flexiōis semper instar sui nominatiui cōstringitur) excipe ὁ ὀδός πούς, τῶ ὀδόντος ποδός, ὅ ἀ πούς composita, ὁ ἡ ἐπῆάπυς τῶ ἐπῆάποδος τῶ ἐπῆάπυ Dorice uel Attice, uel ὁ ἐπταπόδης τῶ ἐπῆάποδῃ. Item ὁ νόος ἔδος tam tertiae quàm quartae flexionis sunt, τῶ νόος ἔοδος, uel ὁ νόος ἔοδος νόος ἔδος, ἡ νόος ἔοδος. ὁ ἰκός τῶ ἰκός, τῶ ἰκός. *Dorum more.*

ως ως per ωος ωτος, ὁ ἡζως τῶ ἡζωος. οἱ ἡζωες ἡζωες poetice. ὁ γέλως τῶ γέλωτος, uel Dorice abiectione σ τῶ γέλω. ὁ φώς τῶ φωτός.

λε λς, ὁ ἄλς τῶ ἄλός. ἡ ἄλς pro mari.

ρς ρς, ὁ ἡ μάκας μάκαςτος, uel ὁ ἡ τὸ μάκάρης μάκαςτος. sic ἡ δάμας uel δάμαρ. **υς**, ὁ ἡ τίς

αρ ρυς τήρυνθος. **αρ**, per ανος, ὁ πάρτιτάρ, τῶ

μ πανός τιτάνος. **μ**, per ηνος ενος, ἔλληρ ποιμήμ, τῶ ἔλληνος ποιμένος.

υρ υρ terminant etiā in ις υς, ὁ δελφίρ uel δελφίμ. υρ
φίς, τ' δ'ελφίνοσ. ὁ φόρκυρ φόρκυς, τ' φόρκυνοσ,
uel φόρκυοσ. uel Δο. ὁ φόρκυς τ' φόρκυ τῶ φόρκυ.

ωρ per ωνοσ ονοσ, ωντοσ οντοσ, ἀπόλλωρ ποσ
σασίῶρ ποσασίᾶρ uel ποσασίᾶρ Δο. ἀγαμέμνωρ
ξενοφῶρ λέωρ, τ' ἀπόλλωνοσ ποσασίῶνοσ ἀγα-
μέμνονοσ ξενοφῶντοσ λέοντοσ, τὸν ἀπόλλωνα
ποσασίῶνα, σ per apocopen Atticā ἀπόλλω ποσ-
ασίῶ. Αι ὁ κύνωρ τῶ κυνόσ heteroclytum est.

ξ per proprias oppositas κ. γ. χ. ὁ θώζαξ τέτηξ ξ
όνυξ, τῶ θώζακοσ τέτηγοσ ὄνυχοσ. in ὁ ἀνάξ ἡ νύξ
τῶ ἀνακτοσ τῆσ νυκτοσ τ abundat, ὦ ἀνάξ uel ὦ
νάξ per Crasin, uel ὦ ἀνα. Item ἡ θρίξ ἀλώπηξ τῆσ
ξίχλοσ λόπεκοσ in una θ uerso in τ, in altero κ in

ε. εἰς, ὁ φθειρ τῶ φθειρόσ. ἡ χεῖρ τῆσ χερόσ ερ
uel χερόσ poctice.

κρ per κροσ εροσ, ὁ σωτήρ ἀνήρ πατήρ θυγάτηρ κρ
μήτηρ. τῶ σωτήροσ ἀνέροσ πατέροσ, μητέροσ,
transposito accentu, uel per syncopen πατρός, μη-
τροσ. sic ὁ ἀνήρ τῶ ἀνέροσ, expruncto ε σ interpo-
sito σ, ἀνδρόσ.

υς, ὁ μάρτυρ τῶ μάρτυροσ, uel ὁ μάρτυς τῶ κρ
μάρτυοσ, uel ὁ μάρτυροσ τῶ μαρτύρσ.

ωρ per ωροσ uel οροσ, ὁ φῶξ ἔκτωρ τ' φωρόσ ἔκ ωρ
τόροσ. ψ per suas oppositas π β φ, ὁ μέσοψ λίψ ψ
κίνυψ. τῶ μέσοποσ λιβόσ κίνυφοσ.

ευς uariāt dialectis, ὁ βασιλεύς τῶ βασιλέοσ, ευς
βασιλῆοσ

Βασιλῆος Ionice, βασιλέως Attice, βασιλευς Do-
rice. In his casibus contrahuntur, τῷ βασιλείϊ βασι-
λῆ, τῆ βασιλέα, βασιλῆ (in τῷς plurum quorq; in α,
ἐξεξίεις τὸν ἐξεξίέα, ἐξεξίᾶ, Ὁ in genitio Atti-
co τῶ ἐξεξίέως ἐξεξίῶς) οἱ βασιλέες βασιλῆς,
ὦ ως uel βασιλῆς Attice. ω ως fœminina per οος, ἢ λῆ
τῷ αἰδῶς, τῆς λητόος αἰδῶος λητῶς. τῆ λητοῖ
λητοῖ, τῆ λητόα λητώ (cum acuto, quia recto simi-
lis fit, sed τῆ λητόα αἰδῶ) uel λήτω Aeoli, uel λη-
τῶν Ion. In duali Ὁ plurali tertiæ declinatiōis sunt
parisyllabæ, τὰ λητῶ τᾶν λητοῖν, αἱ λητοῖ. Ὁ c.

Finitioēs In α neutra per ατος. τὸ δῶμα, τῷ δῶματος,
neutræ. α Ὁ per apocopen τὸ λῶ indeclinabile, uel τὸ δῶμα
τῶ δῶματος. uel ὁ δῶμ Ὁ τῷ δῶμα, in τὸ γάλα
τῷ γάλακτος κ redundat.

• In i græcum unicum τὸ μέλι τῶ μέλιτος. Cete-
rum Barbara in i flectuntur Ὁ cōtrahuntur sicut ma-
sculina in ις. τὸ σίνηπι, τῷ σίνηπιος σινήπεος σι-
νήπεως. τῶ σινήπιϊ σινήπι. σινήπει σινήπει. τὰ
σινήπια σινήπι, σινήπεα σινήπη.

• In u penultima existente longa per εος, breui per
υος τῷ ὤϊ ἄσυσόρι, τῷ ὤεος ἄσεος δόρυος,
per Metathesin δῆρος δῆρι, uel δῆρι apud poetas.
legitur Ὁ τὸ δῆρας uel δῆρας τῷ δῆρατος δῆρα
τῶ, uel τὸ δῆρος τῷ δῆρεος. P per ρος, τὸ νέκ-
ταρ ὤρ, τέκμων, ἡτόρ, τῆ νέκταρος. Ὁ c. δῆκάρ,
ἔαρ, σέαρ, uel cōtracte κῆρ ἡρ σῆρ, κέαρως uel κῆρος
Ὁ c.

Θς. Quaedam per τος, sed heteroclyte, τὸ δέλεαζ, φρέαζ, ὄνειαρ, ὕδωζ, τὸ δελέατος, φρέατος, ὄνειατος, ὕδατος. Dicitur Θ τὸ ὕδωζ τὸ ὕδωρος ὕδωρ.

Ας per ατος, τὸ κρέας κέρας τὸ κρέατος, κέρα ας τος. Ionice per αος, Θ cōtrahūtur τὸ κρέαος κρέως τὸ κρέαϊ κρέα. τὸ κρέαε κρέα, τοῖρ κρεάοιρ κρεῶρ. Attice, τὰ κρέαα κρέα. τὸ κρεάωρ κρεῶρ.

Αις unicum, τὸ σαίς τὸ σαίτος, Θ unum fœmi ας ninum ἡσάις τῆς δαιτός.

Ος per εος, τὸ ἔρεβος τὸ ἐρέβεος ἐρέβους, uel ος ἐρέβευς Dorice. τὸ ἐρέβει ἐρέβει. τὰ ἐρέβεια ἐρέβει. Doris Θ Βη. Θς. τὸ θέος, τὸ θέος uel τὸ θέως Attice, Θ αoles uer flectitur deciso σ, τὸ θέω τὸ θέω. tunt sem-

Ως, τὸ φῶς τὸ φωτός, uel τὸ φάος τὸ φάεος. per ou cō- τὸ ὦς uel οὔς, τὸ ὠτός, uel τὸ οὔας τὸ ούατος. tractū in'

Item neutra adiectiua sequuntur declinationem su eu. ως

Nomina in ις υς flexa pure, accusatiuum singula Notio de rem faciunt æque syllabum in uocalem recti cum ρ, ὁ accusati- ὄεις εὐρύς βότρυς, τὸ ὄει Θ εὐρέ Θ βότρυος, uo singu- τὸρ ὄειρ εὐρὺρ βότρυρ, sic Θ ὁ βῶς τὸ βοός τὸ βῶρ. flexa impure nō ὀξύτονα. tam crescentem for- Poetice ei mant in α quàm æque syllabum in ρ, ἡ ἔρις ἔπκλυς, tiam τὸρ τῆς ἔριδος ἔπκλυδος, τῆρ ἔριδα ἔριρ ἔπκλυδα εὐρέα βό ἔπκλυρ. aliàs accusatiuus simpliciter à genitiuo fit ἔρυα βόα ος uersa in α. Declinata per ντ uocatiuū faciunt, ἔρυα βόα

auferendo τος genitiui. ὁ αἶας χαρίεις, τὸ αἶαντος

B

χαρίεν*

Accusati χαριεντος, ὡ αἶαυ χαριερ. In ης flexa per εος, in
uus mona ες. ὁ ἀρισωφάνης ἀληθής, τὸ ἀρισωφάνεος ἀληθῆ
syllabus ος, ὡ ἀρισόφανεος ἀληθῆς. In ις υς πὸ ὄξυτοναι σ
in μ circū deponunt, ὁ ὄξυς βόξυς παῖς παῖς, ὡ ὄξυ βόξυ
flectitur παῖ παῖ. Item in ευς εις ους, ὡ βασιλευ χαρια εὖ
τ μ̄ μ πλακῶ. prater ὁ ὄδους πους, ὡ ὄδους πους. In
Notio uo ω ως foeminina uocatiuū in οι formant. ἡ λητῶ αἰ
catiui δῶς, ὡ λητοῖ αἰδῶι. In immutabile πὸ ὄξυτοναι ος
 genitiui deponūt, νέσωρ τέρημ, τ νέσορος, ὡ νέσορ
 τέζεμ. Item ὁ πατήρ σωτήρ ἀνὴρ δῆα, uocatiuos
 habent ὡ πατέρ σωτέρ ἀνέρ δῆερ. Reliqua faciunt
 uocatiuum nominatiuo similem.

Datiuus pluralis à singulari datiuo fit, ponendo σ
 ante ι. ἡ πίτυς, τῆ πίτυι, ταῖς πίτυσι. Et τ. δ. θ. ρ.
 occurrētes, quia ipsi σ male cōsonant, abijciūtur ἡ χῆ
 ρις κρηπίς ὄρνις ξυγῶμ, τῆ χάρις κρηπίδι ὄρνι
 θι ξυγόνι, ταῖς χάρισι κρηπίσι ὄρνισι ξυγόσι. Eti
 am penultima datiui singularis positione existēte lon
 ga, penultimam datiui pluralis quoque longam esse
 oportet. unde post abiectam positionem u ad o ponit
 tur. ὁ λέων, τῶ λέοντι, τοῖς λέονσι. Praterea in ξ
 uel diphthongum finita, recto ι subdunt ὁ ἀναξ βασι
 λεύς χαριας, τοῖς ἀναξι βασιλευσι χαριασι, pra
 ter ὁ πους, τοῖς ποσι. Item in nominibus in ης synco
 patis necessario inseritur α, ὁ πατήρ ἀνὴρ, τῶ πατέ
 ρι πατρί ἀνέρι ἀνδρί, τοῖς πατράσι ἀνδράσι. Itē
 Iones hunc datiuum à nominatiuo plurali, subiuncta
 σι deflea

σι defleant, οἱ ἄντρες τοῖς ἄντρεσι. Ὁ in neu-
tris α uertunt in εσσι τὰ βήματα τοῖς βηματέσι.
Deniq; datiu pluralis in σι, in σιρ finiunt uocali se-
quente τοῖς ἀνδράσιρ ὁμοίως, sic τοῖς ἀνείησιρ
λόγισιρ.

ΜΟΤΙΟ Ὁ comparatio adiectiuorum.

In os purum uel ros, fœmininum mouent in α, in
os non purū in η, Ὁ neutrum semper in ορ. ὁ κυάνε **Ionice τὰ**
ος πονηρός εἶλος, ἢ καυνέα πονηρὰ εἶλη, τὸ κυά **men ἢ κε**
νεορ πονηρόρ εἶλορ. Frequēter adiectiua cōposita **ανέει, Ὁ**
sub masculina uoce generis cōmunis sunt, ὁ ἢ πάμ **ἢ εἶλα**
εἶλος τὸ πάμ εἶλορ, etiā deriuatiua quædā more **Dorice.**
Attico, ὁ ἢ κόσμιος ὁ κόσμιόρ, deriuatū à κόσμος
Cōparātur σ uerso in τερος τατος, Ὁ penultima po-
sitiui existēte breui, uertitur ο in ω, λόγα uero natura,
uel positiōe, nequaquam, κενός κενώτερος, κενώτατος, **Per syn-**
εἶλος εἰλώτερος εἰλώτατος. παλαιός, παλαι **copen εἶ**
ότερος, παλαιότατος. ἐνδοξός, ἐνδοξότερος, ἐν **λτερ Ὁ**
δοξότατος. Iterumq; cōparatiuus Ὁ superlatiuus **εἶλτα**
more positiui mouētur, ὁ κενώτερος, κενώτατος, ἢ **τος**
κενωτέρα, κενωτάτη, τὸ κενώτερον κενώτατον.

In eis fœmininū mouent in εσα, neutrū in ερ. **εις**
ὁ χαρίεις ἢ χαρίεσα, τὸ χαζιέρ. Comparantur **εις**
uerso in εσερος εσατος, χαζιέσερος χαζιέσατος.

In ης cōmunia, neutrum formant in ες, ὁ ἢ ἀλη **ης**
θής, τὸ ἀληθές. In υς fœmininum faciunt in εια, **νευ υς**
trum in υ, ὁ γλυκὺς ἢ γλυκῆς uel γλυκέα **Dorice,**

τὸ γλυκὺ. Comparantur neutro subdendo, πέρους τα-
τος, ἀληθέσειρ ① ἀληθέσατ ①, γλυκύτερ ①,
γλυκύτεατ ①.

ωρ ηρ In ωρ ηρ communia, neutrum flectunt in ορ εμ,
ὁ ἢ ἄφρωρ ἄρρημ, uel ἄρσημ, τὸ ἄφρορ ἄρρημ. Cō-
parantur recto plurali subnectendo τε. τα. ἀφρονέσει
εις ρ ① ἄρρηνέσατ ①. In εις adiectiua communia
sunt, quia composita, neutrum mouēt in ι, nec com-
parantur, ὁ ἢ εὐχαρις εὐλόπατρις, τὸ εὐχαρι εὐ-
λόπατρι.

ας In ας, ὁ πᾶς ἢ πᾶσα, τὸ πᾶμ non comparatur,
ὁ μέλας τάλας, ἢ μέλαινα, τάλαινα, ὁ μέλαμ
τάλαμ, μελάντερ ①, ατος.

ους In ους ferè contracta sunt, ὁ χρυσός ἀργυροῦς,
ἢ χρυσὴ ἀργυρά, τὸ χρυσοῦ ἀργυροῦμ. ἀπλοῦς ἀ-
πλῆ ἀπλῶμ, ἀπλόσειρ ① ἀπλόσατ ①. ὁ ἢ πολ-
λύπυς τὸ πολύπυμ. Item ὁ ἢ εὐγεωσ τὸ εὐγεωμ
Atticum est, compositū ex εὐ ① γαῖα, εὔς ἢ εὐς εὔς
uel ἡῦς bonus, εὔ bonū uel bene. Sunt ① adiectiua tri-
um generum, ὁ ἢ τὸ μάκαρ ἄρπαξ. Item substantiua
quæ de masculino in foemininū mouentur, ὁ λέωμ θε-
ράπωμ δ'εωότης ἀναξ βασιλεῦς κυβερνήτης αυ-
λητής πρᾶκοίτης, ἢ λέαινα, θεράπαινα, δ'εωό-
υς uel δ'εωοίνα, ἀνασα βασίλισσα uel βασίλισσα
θεράττρια, παράκοιυς.

Etiā à quibusdam substantiuis comparatiui ①
superlatiui formātur τὸ κέρσιος κερσίωμ κέρσιος

Quedam

Quedam cōparatiuū irregularem formāt in ωρ, σ superlatiuum in εος, καλός ἀγαθός uel ἐσθλός, καλλίωρ, βελτίωρ uel βέλτερον, ἀμείνωρ λωίωρ κρείσσωρ (uel κρείττωρ Attice) ἀρείωρ, κάλλιστον βέλτιστον ἀριστον λῶστον κράτιστον. κακός, κακίωρ χείρωρ χερείωρ, κάκιστον. μικρός, ἐλάσσωρ ἥσσωρ, uel ἐλάττωρ ἥπτωρ, μείωρ ἐλάχιστον. ῥάδιος, ῥάωρ, ῥᾶστον. ἐχθρός, ἐχθίωρ, ἐχθιστον. αἰσχρός αἰχίωρ ἔχιστον. ὁ πολὺς μέγας, ἡ πολλή μεγάλη, τὸ πολὺ μέγα. πλείωρ μείζωρ, uel μάσωρ apud Pindarū. πλείστον μέγιστον irregularia sunt motione σ comparatione. Item βραδύς ταχύς παχύς cōparātur βραδίωρ uel βράσωρ, ταχίωρ uel τάσωρ. παχίωρ uel πάσωρ, βράδιστον τάχιστον πάχιστον. Item γλυκὺς γλυκύτερον γλυκύτατον, uel irregulariter γλυκίωρ γλύκιστον, sic ἡδύς ταχύς ὠκύς βραχύς βραδύς παχύς. Insuper quedā aduerbia cōparātur, σ prepositiones κάτω κατώτερον κατώτατον. ὑπὲρ ὑπέρτερον ὑπέρτατον. πέραν περαιότερον. τάτος, μάλα μάλλον μάλισσα. πρότερον. σ à uerbo φέρειν fit φέρτερος, τάτος, uel φέριστον. Nota cōparatiui irregulares, si

Cōparatio anomala Atticiac in η mutant

Notio

cut alia in ωρ nomina, in casibus να finientibus, patiuntur apocopen Atticā, τὸν τὴν τὰ ἀρείονα ἀρείω. In his etiam huiusmodi crasis fit, οἱ αἱ ἀρείονες, tollendo ν σ οε torquendo in ε ἀρείεος.

DE PATRONYMICIS.

NOMINA primæ declinatiōis ex se de-
 riuāt patronymica masculina in αδ'ης,
 αινείας αινειάδης, ἰβίτης ἰβιτά-
 δης. In ος purū tertiæ in χδ'ης, ἥλιος
 ἡλιάδης. in ος impurum in ιδ'ης, κρόνος κρονίδης.
 Quartæ mutāt ος genitiui in ιδ'ης. πέλοψ πέλοπος
 πελοπίδης, πελεύς τω πελέος πελειίδης, cōtra
 τε πελειίδης, uel τω πεληός πεληίδης. Et epen-
 thesi, quæ frequens est apud poetas in patronymicis
 πεληιάδης τω πεληιάδ'ι τῶ πεληιάδ'ει Ionice
 apud Home. Est etiā forma Ionica in ωρ, κρονίωρ πε-
 λείωρ. Fæminina à masculinis sūt exerto δ'η, ἡλιά-
 δης ἡλιάς, πριαμίδης πριαμίς. Quædā in νη re-
 peries, sed pauciora. ἀδ'ρασος ἀδ'ρασίη. ἡετίωρ
 ἡεζώνη,

DE DIMINVTIVIS.

MASCULINORVM terminatiōes
 sunt ωρ, αξ, ας, κος, λος, υς, μωρός
 μωρίωρ, ζηνόδωρος ζηνᾶς, παῖς
 παιδίσκος puellus, παιδίσκη puella
 ναύτης ναυτίλος, σιμός σιμύλος apud Theocri-
 Διόνυσος διονῦς, flectitur Dorice, deciso σ, τῶ διο-
 νῦ τῶ διονῦ. Fæmininorū ωρ ις, ὑψιπύλη ὑψωρ,
 θεράπεινα θεραπεινίς. Neutorū ιορ ἵππος ἵπιά-
 ριορ, ἐπισολὴ ἐπισόλιορ. Profuerit σ alias studio/
 so deri.

so derivatiuorum obseruare formulas, ut in ειος, ιος, κος, νος possessiua, ἀνθρώπιος ἀνθρωπικός ἀνθρώπινος humanus, θαλάσσιος marinus. Et in τῆς uel συνῆς fœminina abstracta εὐλότης ὀξύτης δικαιοσύνη. Item in εἰς uel δῆς plenitudinis, ἀμαθίας χαρτίς, κητώδης.

APPENDIX NOMINVM.

MVLTIS casibus subnectitur Paragoze poetica εἰ uel εἰμ, eosq; nō facile, nisi ex serie orationis discernimus, ἑτέρη εἰμ pro ἑτέρα, uel ἑτέρη Ionice, πόντο εἰμ pro τῷ πόντῳ. ὄχεσ εἰμ pro τοῖς ὄχεσιμ. Item Enallage casuum fit τῆ ὑσμῖνι pro τῆ ὑσμίνῃ à nominatiuῳ ἢ ὑσμίνῃ, datiuus secundæ declinationis mutatus in datiuum quartæ. Sic τῷ τῆ διχομῆνι pro διχομήνῳ à διχομήνος, ὅ τοῖς πρόβασι pro τοῖς προβάτοις à πρόβατον, datiuus traducti ex tertia in quartâ. Præterea nomina quædã poetis uarie inflectuntur, ut ὁ ἄρης ἄρης ἄρητος ἄρεος ἄρεος ἄρεος ἄρεος ἄρεως ἄρεος. Et ὁ Ἡρακλέης Ἡρακλέος Ἡρακλέος, uel per Crasin εἰμ Ἡρακλῆος (sicut τῷ ᾠέει ᾠῆι à τῷ ᾠέος) Ionice Ἡρακλέος, τῷ Ἡρακλέει per syncope unius Ἡρακλέει (sicut τὰ κλέεα κλέα, à τῷ κλέος, ὅ τῳ δυσκλέα ab ὁ ἢ δυσκλέης, τὰ χρέεα χρέα à τῷ χρέος, τῷ ὄραεε ὄραεε duale à τῷ ὄραεος) uel τῷ Ἡρακλῆϊ, τῳ Ἡρακλέεα Ἡρακλέα Ἡρακλῆ

Paragoze εἰ

Enallage casuum

ἄρης

Ἡρακλέος

Ἡρακλέη, uel Ἡρακλέην. Attice, ὦ Ἡράκλεες Ἡράκλειες Ἡρακλεες. Et si in recto cōtrahitur, tūc sequenter alij obliqui cōstringuntur secundo, ὁ Ἡρακλέης Ἡρακλῆς, τῷ Ἡρακλέους Ἡρακλῶς, τῶ Ἡρακλέει Ἡρακλεῖ. Ἔσ. Item ὁ ὕϊος τῷ ὕϊος cōtractione poetica ὕϊος, Ἔ sic sequenter datiuus pluralis τοῖς ὕϊσι ὕϊσι, Ἔ α interposito ἦάσι, quia γ non potest praire σ, ob id rectus non contrahitur. ὕϊες ὕϊες. Item ἡ ναῦς νηῦς νηῦς, τῆς ναός νηός νεώς, τῶν νάα νῆα, νέα, ναῦν νηῦν, αἱ νάες νῆες νέες ναῦς νηῦς. Ἔσ. sic ἡ γαῦς ἡ γαῦς.

Heteroclyta. Quaedam heteroclyta sunt, ut ὁ Ζεὺς τῶ διός τῶ διῖ τὸν δία ὦ ξεῦ. At ὁ Ζῆρ τῶ Ζηνός canonicum est. ἡ γυνῆ, τῆς γυναικός, τῆ γυναικι, τῆρ γυναικα, ὦ γύναι, τῶ ὦ γυναικε masculine, sicut τῶ ὦ χῆρε πόλιε ὀδῶ, Ἔ alia quaedam more ueterum, ταῖρ γυναικοῖρ, αἱ γυναῖκες, τῶν γυναικῶν, ταῖς γυναῖξιν, τὰς γυναῖκας. ὁ μέγας, τῶ μεγάλω, τῶ μεγάλω, τὸν μέγαρ, τῶ μεγάλω. Ἔ κατ. ὁ πολὺς τῶ πολλῶ, τῶ πολλῶ, τὸν πολὺν, τῶ πολλῶ, Ἔ κα. poetis etiā canonicè flectitur, ὁ πολὺς, τῶ πολέος, οἱ πολέες τοῖς πολέσι uel πολέεσι. Ἔσ.

Nomina numeralia Item numeralia sic flecte, ὁ εἷς unus τῶ ἐνός, ἡ μία τῆς μιᾶς, τὸ ἓν, τῶ ἐνός, τῶ τὰ δύο, uel δύο Attice, duo duae duos duas τοῖρ ταῖρ δυοῖρ, uel δυοσί poetice, uel indeclinabile τῶ τὰ τοῖρ ταῖρ δύο. Addere quoque licet articulos plurales οἱ αἱ τὰ τῶν Ἔσ.

Ἔσ. δύο. οἱ αἱ τρεῖς ἕως τὰ ἑξήκοντα ἑξῶν τοῖς
ταῖς ἑξήκοντα. οἱ αἱ τέσσαρες τοῖς τὰς τέσσαρας ἑξῶν
πεσάρων τοῖς ταῖς τέσσασι. sequentia ut ὡέντε ἕξ
ἑπὶ ἀindeclinabilia generis omnis sunt usq; ad ἑκα
τομ centum, ultra iterum flectuntur, οἱ διακόσιοι
πῶν διακοσίω. Ἔσ.

DE VERBO CAPVT III.

Coniugationes uerborum sunt octo, quatuor
in ω Ἔ totidem in μι.

PRIMAE CONIUGAE = Prima cō
tionis indices sunt praesentis iugatio in
ante ω literae oppositae β. ω. ω.
φ. Ἔ πῆ. ἕβω ἕέπω ἕέσ
φω τύπῶ.

Futuri index ψ. ἕψω ἕέψω
ψω θρέψω, differentiae gratia

τ uerso in θ. τύψω, Perfecti, φ τέτυφα.

Secunda γ. κ. χ. κτ. ζ. σσ. λέγω δῆκω ἕέχω ἕ = Secunda.
χω τίκτω σενάξω πράσσω uel πράτῶ Attice. Futu
ri ξ, λέξω, θρέξω, ἕξω (in uno τ uerso in θ, in altero
tenui spiritu in densum) πράξω σενάξω. Perfecti χ,
λέλεχα, πέπραχα.

Tertia δ. τ. θ. ζ. ας. et ω purū. ἄδῶ, ἀνύτω, πλῆ = Tertia
θω, βασιζω, συριζω uel συρίσσω Dorice, πάλω, Dores ζ
πλάσσω, κωλύω. Futuri σ, πλῆσω πλάσσω βασι = in σσ uer

B S σω tunt